

تنها ورزشکار بدون قلب آسیا!

گفت و گوبا «محسن عبداللهی» بدن سازی که یک دستگاه در بیرون از بدنش وظیفه پمپاژ خون را بر عهده دارد که اگر هر ۱۷ ساعت شارژ نشود یا باتری اش تمام شود، در لحظه جان می باز د

مجدد حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

اگر ویدئوها پیش را در حال روزنه زدن، برداشتن دمبل و هنگام تمرین با دیگر وسایل باشگاه های بدن سازی ببینید، یک در صد هم فکرش را نمی کنید که او بدون قلب و با یک دستگاه کمکی، چنین ورزش های سنگینی را انجام می دهد. داستان زندگی «محسن عبداللهی» که بعد از ابتلا به کرونا تا یک قدمی مرگ رفته است، فراز و نشیب های زیادی داشته اما هیچ وقت امید در جان و دل او رنگ نباخته است. او حالا با یک دستگاه کمکی بطن چپ یا همان I.VAD به زندگی ادامه می دهد

کرونا به قلبم حمله کرده بود

«متولد ۹ تیر ۱۳۶۰ هستم و ۴۳ ساله. شغل من طراحی و گرافیکست یک شرکت است.» اولین سوالم از «محسن» درباره این بیماری است که دقیقا از چه زمانی برایش پیش آمده و دلیل آن چه بوده است که می گوید: «این مشکل برای قلب من، تقریبا همزمان باورود کرونا به کشور پیش آمد. آن زمان من به کرونا مبتلا شدم و سپس، کم کم عوارض آن در بدنم نمایان شد. عید همان سال بود، یعنی چند ماه بعد از ابتلایم به کرونا که یک روز پایم ورم شدید کردو به بیمارستان رفتم. در حالی که همه فکر می کردند دوباره مبتلا به کرونا شدم و باید بستری شوم، یک دکتر ی گفت که احتمالا دچار ناراحتی قلبی شدم و باید ازمایش بدهم. سپس آنژیوگرافی کردم و متوجه شند که Cf قلبم ۲۵ در صد شده است. Cf قلب میزان توانایی آن برای پمپاژ خون غنی از اکسیژن به سراسر بدن است. ویروس کرونا به قلبم حمله و ماهیچه های قلبم را ضعیف کرده بودو به نارسایی قلبی مبتلا شدم. طی یک در مان دو سال و خرده ای، دارو تری شدم اما بعد از آن Cf قلبم هرروز کمتر شد تا رسید به ۱۰ در صد که گفتند باید حتما پیوند قلب انجام شود».

آن زمان عضو اهدایی پیدا نشد

سوال بعدی این است که آیا نمی توانستید پیوند قلب انجام دهید که پاسخ می دهد: «چرا، می توانستم انجام بدهم. هنوز هم در فهرست پیوند قلب هستم. البته آن زمانی که Cf قلبم رسیده بود به ۱۰ در صد، عضو اهدایی پیدا نشد، چون یک فورس و اجبار زمانی دارو و اگر من در وضعیت ۱۰ در صد این دستگاه را نمی گذاشتم، مسلما کار از کار می گذشت. به من گفته بودند اگر سریع اقدام نکنم در یک سال آینده ۲۰ در صد احتمال دارد که زنده بمانم. در آن شرایط عضو اهدایی پیدا نشد. الان هم نفر سوم لیست پیوند هستم اما مر ده هستم که پیوند بکنم یا نه و احتمالا هم این کار را نخواهم کرد، چون به این دستگاه عادت کردم و با آن اخت شدم. در ضمن طاقت یک جراحی سنگین و عوارض بعدی آن را ندارم. دارو تری های خیلی سختی هم بعد از این عمل خواهد داشت که تصور تحملش بر ایم دشوار است».

من کلان بض ندارم

اما این دستگاهی که به بدن «محسن» وصل شده و همراه همیشه یی اوست، دقیقا چه کاری انجام می دهد؟ تنها ورزش شکار بدون قلب ایران در پاسخ به این سوال می گوید: «این دستگاه در واقع یک پمپ است که برای بطن چپ و بطن را است کار گذاشته می شود. سیستم این دستگاه، این طور است که لازم نیست قلب را به طور کامل از بدن خارج کنند و جای قلب قرار بگیرد. قلب را از کار می اندازند و این دستگاه که با باتری شارژ می شود، تبدیل به یک منبع می شود که فقط خون در آن جمع می شود. این پمپ به تری قلب دوخته می شود و با کمک یک شیلنگ از سر پمپ، خون به سر آتورت وصل و ۲۴ ساعته خون در بدن من پمپ می شود اما دیگر نبض وجود ندارد، چون چیزی نیست که بتپد. این دستگاه با فشار کار می کند، دقیقا شبیه و غنی که در موتور ماشین می چرخد. بایک پمپ در کل بدن، خون چرخیده شده و خون رسانی انجام می شود».

۲ بار با تمام شدن باتری دستگاه تا یک قدمی مرگ رفتم

از او می پرسم که تا حالا پیش آمده که با تری دستگاه تمام شود یا جایی برود و شارژر آن را فراموش کرده باشد که می گوید: «بله متاسفانه، تا حالا دو بار پیش آمده است. یک بار فراموش کرده بودم و یک بار هم نا بهنگام وسط اتوبان بودم و انتظار نداشتم که با تری اش تمام شود، چون باتری هایش ۱۷ ساعت شارژ نگه می دار اما یکهو شروع کرد بوق بوق کردن. دو بار خطر از بیخ گوش من گذشت. بار اول نزدیک بیمارستان بودم و شانس آوردم که این اتفاق در آن جا افتاد و تقریبا ۴ یا ۵ دقیقه دیگر از شارژ آن باقی مانده بود که موفق شدم به یک شارژر دسترسی پیدا کنند و نجاتم دهند. خیلی لحظات سخت و بدی بود. واقعا ترسناک است، وقتی تمام زندگی انسان به یک دستگاه بستگی دارد، این طوری می شود. یک بار دیگر هم در اتوبان اتفاق افتاد که حتی پلیس اجازه نداد که کنار اتوبان پارک کنم. هر چقدر هم توضیح دادم، نتوانستم آن جاپارک کنم، چون خطرناک بود، بنابراین سریع خودم را به یک جارساندم و موتور گرفتم و تا خانه رسیدم، کمتر از ۱۰ دقیقه فرصت داشتم تا دستگاه را شارژ کنم و اگر باتری اش تمام می شد، کار من هم تمام بود».

نفر دوم در جهان هستم که با این دستگاه ورزش می کند

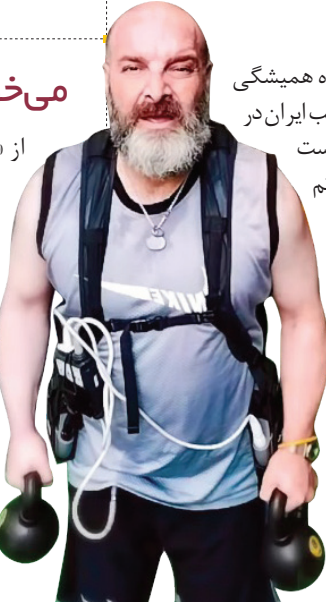
با این شرایط خاص بدنی، چه شد که تصمیم به ورزش حرفه ای گرفتید؟ آیا قبل از مبتلا شدن به این بیماری قلبی هم ورزش منظم داشتید؟ «محسن» این طور پاسخ می دهد: «من نفر اول در آسیا و نفر دوم در جهان هستم که با این دستگاه ورزش می کند. آن زمان، تقریبا یک سالی در بیمارستان بودم، ۳ ماه در ایزوله، این قدر حالم بد بود که بد جوری افسرده شده بودم و فقط به پایان زندگی فکر می کردم. زندگی بر ایم یک جوری شده بود که به مرگ فکر می کردم و از خدا می خواستم که من را زودتر راحت کند تا این که ویدئوهای یک آقای آمریکایی را در اینترنت دیدم که شبیه وضعیت من بود. از دیدن ورزش های این آقا، نور آمیدی وارد ذهن من شد و گفتم چرا من نسخه دوم او نباشم. برایش در اینستا پیام گذاشتم و استقبال کرد. بعد از آن هم آدم پیش یکی از دوستان ورزشکارم و گفتم که می خواهم بدن سازی کار کنم. گفت مطمئنی؟ گفتم بله. چون هیچ جامن را با این وضعیت ثبت نام نمی کردند، با آقای مهدی سلیمی صحبت کردم و او شد مربی ام و من وارد ورزش حرفه ای شدم. این را هم بگویم من قبل از این که دچار این وضعیت شوم، هیچ نوع ورزشی انجام نمی دادم. سال ها بود که ورزش نکرده بودم. اصلا در فکر ورزش نبودم و کارم هنری بود. این اتفاق بعد از جراحی بر ایم افتاد که تصمیم به ورزش حرفه ای گرفتم».

تمام قوانین پزشکی را به هم ریختم

«ورزش کردن با این حال جسمانی و شرایطی که من دارم، ممنوع و مردود است، یعنی کسی که از چنین دستگاهی استفاده می کند، حتی نیم کیلو هم مجاز نیست که از زمین بردارد اما با ها این را گفتم که این جسم من نیست که ورزش می کند، این روح من است که ورزش می کند». او با این مقدمه می گوید: «من تمام قوانین علمی و پزشکی را به هم ریختم و به جنگ آن ها رفتم. الان خودم هم باورم نمی شود که دارم وزنه می زنم، چون بیمارهای دیگری را می شناسم که با وضعیت مشابه، در خانه شان استراحت مطلق هستند. من سر کار می روم و ورزش هم می کنم که همه این ها را از تاثیرات حال روحی و روانی خویم می دانم، نه جسم».

می خواهم مدال جهانی بگیرم

از «محسن» می پرسم که ورزش با این وضعیت جسمانی که دارد، سخت نیست که می گوید: «من چند ماهی است که بدن سازی را شروع کردم اما قصد دارم آن را تا حدی ادامه بدهم که بتوانم در مسابقاتی که برای معلولان برگزار می شود، شرکت کنم و امیدوارم که مقام بیاورم و مدال جهانی برای کشورم کسب کنم. من در حال حاضر، روز در میان، ۳ تا ۴ ساعت ورزش می کنم، بنابراین ۳ جلسه در هفته به باشگاه می روم. برعکس همه که تند کار می کنند، من مجبورم آرام آرام کار کنم و به همین دلیل، هر جلسه ام تقریبا ۳ تا ۴ ساعت طول می کشد».

بعضی ها به شوخی می زنند آیا انتحاری است؟

این ورزشکار بدون قلب درباره نگاه مردم در کوچه و خیابان به او، در حالی که همیشه باید یک دستگاه را با خودش همراه کند، می گوید: «بیشترین سوال مردم از من درباره این است که چطور ورزش می کنم، قرار هست پیوند قلب انجام بدهم یا نه، سوال دیگر هم این است که حمام چطور می روم و چطور پانسمان می کنم و .... اما در باره سوال تان باید بگویم که بله، خیلی ها با تعجب به من نگاه می کنند. بعضی ها به شوخی می زنند و می گویند آیا انتحاری است یا نه؟ من ناراحت که حقیقتا نمی شوم، چون خودم پذیرفتم. گاهی می ایستم و به دیگران دقیقا توضیح می دهم که این وسیله چیست. خانمم می گوید که لازم نیست به دیگران توضیح بدهی و لزومی ندارد که وقت بگذاری. می گویم حالا که یک نفر ذهنش کنجکاو شده، یکی از هدف های دیگرم را اجرا کنم که این است مردم این دستگاه را ببینند و بشناسند، چون من خودم زمانی که منتظر عضو اهدایی بودم، خیلی استرس داشتم و حالم بد بود. اگر می دانستم چنین دستگاهی هست و می توانم استفاده کنم، شاید آن قدر استرس نمی کشیدم. برای مردم توضیح می دهم که اگر کسی در فامیل یا آشنایان شان، ناراحتی قلبی داشت بداند که چنین وسیله ای هست و می تواند از آن استفاده کند، بنابراین نه تنها نگاه مردم اذیت نمی کند که خیلی هم دوست شان دارم و هر کسی هم نگاه کند، با لبخند جوابش را می دهم».

امیدوارم دیگران با دیدن ورزش من انگیزه بگیرند

محسن درباره هدفش از ورزش، آن هم در رشته سنگین بدن سازی می گوید: «هدف اول و اصلی ام، سلامتی خودم است که از همه چیز مهم تر است. حس می کنم بعد از ورزش کردن، حالم بهتر می شود. دوم این که مبارزه کنم با تنبلی، مبارزه کنم با تمام مسائلی که باعث می شود انسان ها برای ورزش نکردن دنبال بهانه برونند. هدفم بعدی ام این است که وقتی دیگران تلاش من را می بینند، برای شان انگیزه شود تا بتوانند در این دنیای پر هیاهو و دنیای مکانیکی و فناوری که همه سرشان در گوشی است، وقتی برای ورزش باز کنند. هدف اصلی ام، همین سه تا بود. البته فواید ورزش که خیلی زیاد است. اولین آن، این است که حال خودمان خوب می شود. وقتی حال آدم خوب باشد، به اطرافیان و جامعه اش هم حال خوب می دهد. ورزش باعث می شود تا دوپامین ترشح شود و یک شادی و نشاط خاصی داشته باشید. همچنین باعث اعتماد به نفس می شود و می توانید مواجهه در ست تری با مسائل و مشکلات زندگی داشته باشید، بنابراین به همه توصیه می کنم در برنامه روزانه تان، ورزش را بگنجانید و از آن لذت ببرید».

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۵ شهریور ۱۴۰۳

۲۱ صفر ۱۴۴۶ • ۲۶ آگوست ۲۰۲۴

شماره ۲۱۵۶۹

۲۷۸۸

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

دود سیگار مادر در چشم جنین

سویه جدید آبله میمونی قابلیت سرایت بیشتری دارد

ترک عادت بد در ۳ سوت!

افزایش چشمگیر رضایت از زندگی در کودکان با خوردن صبحانه

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳۱ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰.۰۹.۲۰ و برابر رای شماره ۱۳۹۹.۰۵.۰۸.۰۶۰۳۶۰۱۴ مورخ ۱۴۰۳.۰۳.۰۹ هیات تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی طریقه شانذیز تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی آقای هاشم طلوع حسن پور به شناسنامه شماره ۳۹۵ کد ملی ۹۴۱۷۷۵۲۵۹ صادره مشهود فرزند قاسم مورد تقاضا و انتقال از محل مالکیت مشاعی داشته و تصرفات متقاضی نسبت به مالکیت شش دانگ یک باب منزل به مساحت ۹۳۸.۴۲ متر مربع در قسمتی از پلاک شماره ۹۷۰۹ و فرعی از ۱۰ اصلی واقع در خراسان رضوی بخش حوزه ثبت ملک طریقه شانذیز محرز گردیده است لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳۰ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و کثیرالتنشر در شهرها متشرف و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موقوف به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه . عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت مینماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. م الف ۲۸۴۷

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۶/۰۵

۸۰۷۶۴

حسن ابوترابی – مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طریقه شانذیز از طرف محمد ایرانی

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳۱ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰.۰۹.۲۰ و برابر رای شماره ۱۳۹۹.۰۵.۰۸.۰۶۰۳۶۰۱۴ مورخ ۱۴۰۳.۰۳.۰۹ هیات تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی طریقه شانذیز تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی خانم فاطمه تقی زاده خراسانی به شناسنامه شماره ۵۰۴۵۰۴۵۰۹۱۱ کد ملی ۹۳۱۳۸۰۹۳۱ صادره مشهود فرزند محمدحسن مورد تقاضا و انتقال از محل مالکیت مشاعی متقاضی داشته و تصرفات متقاضی نسبت به مالکیت شش دانگ یک باب منزل به مساحت ۱۰۹۲.۸۵ متر مربع در قسمتی از پلاک شماره ۴۹۹ فرعی از ۲۱ اصلی واقع در خراسان رضوی بخش ۶ حوزه ثبت ملک طریقه شانذیز محرز گردیده است لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳۰ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۱۸ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۳/۰۶/۰۵

حسن ابوترابی – مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طریقه شانذیز از طرف محمد ایرانی

۸۲۹۳۲